

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 160 Lei Pe jumătate de an 80 „ Pe un pătrar de an 40 „ Un număr 3 Lei. Pentru străinătate pe un an 260 Lei.</p>	<p>Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
---	--	---

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 2254 E 1927.

Notă oficială.

Noua Lege a Timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice, publicată în Monitorul Oficial Nr. 92 din 29 Aprilie a. c. și intrată în vigoare pe ziua de 1 Maiu 1927, conține dispozițiuni cari, nefiind aduse cât mai larg la cunoștința generală, produc îngreunări și piedeci în rezolvarea diferitelor chestiuni.

Astfel, în legătură cu sporirea timbrării petițiilor dela 1,50 la 8 Lei, fără orice alt timbru de ajutor, legea prevede că nu se vor mai da curs decât acelor cereri cari sunt suficient timbrate.

Art. 41 din lege spune: „Petițiunile dacă sunt netimbrate, se vor înregistra, dar nu li se vor da curs decât după ce partea interesată va plăti taxa îndoită prin aplicarea de timbre mobile, care se vor anula de autoritate”.

On. Preoțime parohială va aduce cât mai larg la cunoștința credincioșilor, ca cetățeni ai țării, aceste dispozițiuni în vigoare, cari se referă și la petițiunile ce se adresează Consiliului eparhial cari deasemenea trebuie să fie timbrate cu timbru fiscal de 8 Lei.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial ținută în 20 Maiu 1927.

Filaret Musta

Arhieru, Vicariu episcopesc.

In ziua Pogorârei Duhului Sfânt.

Sărbăm „Pogorârea Duhului Sfânt” peste Apostolii Domnului, cari — înarmându-se, cu cu putere de sus — „încep a grăi cu streine graiuri, cu streine învățături și cu streine porunci ale Sfintei Treimi”.

Prăznuim ziua cea mare, când Biserica Domnului și-a luat flință prin botezul celor 3000 de oameni.

Prăznuim ziua cea sfântă, când s'a inaugurat în lume iubirea evanghelică.

Și o prăznuim prin cântări de laudă și împodobim bisericile cu roze și cu verdeață, căci verdeața este semnul vieții, — a vieții celei noi ce s'a inaugurat pe pământ prin Pogorârea Duhului Sfânt.

Din prima zi a înființării celei dintâiu comune bisericesti în Ierusalim, Biserica Domnului a intrat într'o luptă fără de sfârșit cu „duhul lumii”, care în decursul veacurilor s'a arătat în diferite forme și direcțiuni greșite.

„Duhul lumii” de astăzi încă este încărcat de miazme otrăvitoare, căci multe sunt ereziile și sectele. Și Biserica Domnului trebuie să se angajeze și astăzi la luptă contra acestor răătăciri, ținând cu toată tăria la caracterul pozitiv al sfințelor ei învățături și al sfințelor ei așezăminte.

Dar ce este și din cine se compune Biserica Domnului, care este chemată să se angajeze la această luptă? Oare numai din cler! O, nu! Biserica lui Christos nu se compune numai din cler, ci și din mireni, căci Biserica este

„adunarea tuturor creștinilor dreptcredincioși“.

Și precum edificiul văzut al casei lui Dumnezeu, în care noi ne adunăm și ne rugăm și pe care, deasertenea, îl numim „biserică“, se compune din pietre singuratice, așa și Biserica Domnului se compune din singuraticii creștini cari îi aparțin. De aceea și sf. ap. Petru pe cei botezați îi numește „pietre vii“ cari se zidesc „casă duhovnicească“ (I Petru, 2 v. 5). Este adevărat, că însemnătatea singuraticilor pietre vii din casă duhovnicească, această diferă, precum este și cazul pietrelor de zidire din edificiul bisericilor zidite de mână omenească. Și în casa cea duhovnicească, în Biserica Domnului, sunt pietre de rând, apoi pietre de o însemnătate mai mare, pietre de temelie și pietre din capul unghiului, care îi dau tăria. Aceasta ne învață și Sf. Ap. Pavel, când zice: »Zidiți fiind pe temelia apostolilor..... fiind peatra cea din capul unghiului însuș Iisus Christos, intru care toată zidirea alcătuindu-se, crește intru locaș sfânt intru Domnul, intru care și voi împreună vă zidiți spre locaș al lui Dumnezeu intru Duhul“.

Eată, deci, care este motivul prăznirii și bucuriei noastre de astăzi.

Ne închinăm Domnului și-i mulțumim pentru nemărginita îndurare față de neamul omnesc, căci ne-a trimis pe Sfântul Duh și „prin-tr'ânsul toată lumea se luminează a cinsti pe Sfânta Treime“.

Aducem cântări de laudă și de preamărire Celui Prea Înalt, căci a înzestrat biserică sa cu puterea ca să vieze vecinic și vecinic să fie scutul și apararea noastră până la sfârșitul veacului.

Și sufletele noastre saltă de bucurie, căci nimenea nu este strein în Biserica lui Christos, ci cu toții am devenit fiii ei prin sf. botez. Mai mult chiar, cu toții — preoții împreună cu mireni — suntem mădulare vii ale Bisericii Domnului.

Dar bucuria noastră numai atunci va fi deplină, dacă ne vom da seama și de îndatoririle ce le avem ca mădulare vii ale bisericii lui Christos. Intrezele Bisericii nu sunt chemați numai preoții să le apere, ci toți membrii ei. Apărarea Bisericii în contra atacurilor celor ce voiesc să ne risipească unitatea noastră sufle-

tească, nu este numai treaba preoților, ci este și datorია membrilor ei mireni. Preoții, ce e drept, sunt conducătorii și comandantii în Biserică; dar ce poate face și cel mai iscusit comandant, dacă nu are la spatele sale nici un ostaș?

De aceea ziua nașterii Bisericii să ne aducă aminte și de datorințele noastre ce le avem ca „pietre vii“ în casa cea duhovnicească a Domnului. Scopul final a bisericii este a ne face toți mai buni pe urma îndemmurilor din învățăturile divine ale lui Christos, având mereu în vedere deviza evanghelică: *Fiiți desăvârșiți, precum și Tatăl vostru desăvârșit este*“. Inșă pașii noștri se vor îndrepta spre această vieță ideală numai dacă în vieța noastră particulară, familiară și obștească ne vom călăuzi de poruncile pline de dreptate, de iubire, de altruism, de jertte pentru mântuirea altora și pentru binele obștesc, ale Aceluia care a zis: „Eu sunt calea, adevărul și vieța.“

Numai astfel viețuind vom îndemna pe cei buni spre sporirea în fapte bune și creștinești; iar pe mulți din cei indiferenți de cele bisericesti și pe cei rătăciți și răi îi vom îndrepta spre calea binelui. Căci să nu uităm, că fiecare faptă bună, pe care o săvârșește careva dintre noi, nu este numai câte o floriceică în cununa de glorie cu care se încununează Biserica, ci și cea mai bună apărare în contra atacurilor celor rătăciți.

Botezul copiilor*)

Biserica ortodoxă ca și cea romano-catolică, întemeiate pe sfânta carte și pe practica veche a creștinătății, învață că taina botezului se primește de copii.

Cei în vârstă sunt botezați numai dacă până atunci n'au făcut parte din Biserică — fie că au fost păgâni, sau de altă credință, sau rătăciți dela credință trăind cu ereticii.

Unele secte spun înșă, că numai oamenii în vârstă trebuiesc botezați.

Iată întâiu câteva locuri de care se sprijinesc sectanții, ca să dovedească, pe temeiul sfintei

*) Ca subiect teoretic, la conferințele pastorale, s'a dat: „Care sunt locurile“ din sfânta scriptură și din scrierile sfinților părinți, prin care se poate combate practica sectanților de a boteza numai oamenii mari“. Tratănd aci pe scurt acest subiect, vin în ajutor fraților preoți și creștinilor nedumeriți.

scripturi, că numai oamenii în vârstă trebuiesc botezați.

1. „Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor“. (Mateiu 19₁₄).

Deci, zic sectanții, botezul copiilor este de prisos.

Dar aci nu este vorba de botez, ci de condițiunea pe care trebuie să o îndeplinească cei ce vor să facă parte din împărăția cerurilor. Să fie nevinovați ca și copiii. Cele ce găsim în Marcu 10₁₅ și Luca 18₁₇, dovedesc, că explicarea ce dăm noi versului este cea adevărată.

Dar cum vom vedea mai în urmă și copiii au nevoie de botez, întrucât nu sunt străini de păcatul strămoșesc.

2. „Mergeți dar și învățați toate popoarele botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh“. (Mateiu 28₁₉).

Deci, zic sectanții, omul trebuie întâiu învățat, apoi botezat. Copil fiind, nu-l poți învăța.

Dar citind locul acesta în evanghelia după Mateiu ne încredințăm, că este o poruncă a Domnului cu privire la propovăduirea învățăturilor creștine, cu osebite pe vremea aceea. Și atunci toți erau păgâni, oameni în vârstă, cari trebuiau întâiu învățați. Marcu, evanghelistul, spunând porunca Domnului, zice simplu: „Mergeți în toată lumea și propoveduiți Evanghelia la toată făptura“. (Cap. 16₁₅).

Pe lângă aceasta nici în locul dela Mateiu nu se stabilește rândul dintre predică și botez. Este numai o părere, că ar fi una înaintea celeialalte.

3. „Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui, iar cel ce nu va crede, se va osândi“. (Marcu 16₁₆).

Deci, zic sectanții, copiii neputând crede, nu se pot boteza.

Dar cine citește textele acestea cu luare aminte și fără idei hotărâte de mai înainte, vede că aci nu este vorba de botezul copiilor.

În versul nostru se arată de Domnul, celor de-atunci, unele din condițiunile mântuirii: credința și botezul. Nu se subordonează botezul credinței și nici nu vorbește nimic de copii.

Și dacă citim alte locuri din cartea sfântă, vedem că Apostolii n'au cerut arătarea credinței, ci încrederea că învățătura Domnului este cea

adevărată. Altfel nici nu s'ar fi întemeiat Biserica creștină cu o mulțime mare de credincioși, cum s'a făcut la ziua cincizecimii, numai în urma predicii sf. Apostol Petru. Atunci, „cei ce au primit cu bucurie cuvântul lui s'au botezat“ (Fapt. Apost. 2₄₁), stăruind mai în urmă în ascultarea învățaturii apostolilor (vers. 42).

Și când noi botezăm copiii, arătarea credinței și garanția că copilul, făcându-se mare, va stăru în ascultarea învățaturii, ni le dau nașii, adecă cei ce sunt garanți pentru ei.

Făcând noi, adecă botezând pe copii pe temeiul credinței arătată de alții, facem ce a făcut însuși Domnul. Pe temeiul credinței tatălui, a vindecat pe fiul (vezi Ioan 4₄₆₋₅₃, comp. Marc. 9₁₇₋₂₈, Mat. 8₅₋₁₂); pentru credința mamei, vindecă pe fiică (Mat. 15₂₁₋₂₈). Și mai mult încă: pentru credința unor streini, vindecă pe slăbănog. (Marcu 2₂₋₅).

4. „Bărbatul, care nu crede, se sfințește prin femeia credincioasă; și femeia care nu crede se sfințește prin bărbatul credincios. Altmintrelea copiii voștri ar fi necurați“. (I Corinteni 7₁₄).

Dar cine citește textul, vede îndată, că aci nu este vorba de botezul copiilor, ci de căsătoria unui creștin cu o necredincioasă, pe care apostolul Pavel nu voește să-i despartă.

* * *

Trecem peste alte locuri, pe cari sectanții le explică greșit și cu idei hotărâte, ca să găsească în scriptură ce vor ei, nu ce este acolo, adecă ce a voit Domnul și apostolii să spună.

În sfânta scriptură nu găsim nici un loc, unde s'ar vorbi despre botezul copiilor.

Dar din cuprinsul ei, din practica apostolilor, din învățăturile sfinților părinți și din tradiția creștină ne putem încredința unde este adevărul.

* * *

Vom arăta acum, pe scurt, cât ne îngăduie locul în toaie, care sunt temeiurile Bisericii ortodoxe pentru a susține că trebuiesc botezați copiii.

A) Păcatul strămoșesc este general. Copiii născându-se poartă asupra lor vina acestui păcat (Gen. 8₂₁) și alte locuri. (Compară și Fapt. Ap. 2₃₈; I Cor. 6₁₁ și altele).

În Mateiu 19₁₇, se spune, că au fost aduși copiii la Domnul, ca să se roage pentru ei, pu-

nându-și mâinile pe ei și să-i binecuvinteze. — Ei sunt dar cu păcatul original, de aceea aveau nevoie de ruga și binecuvântarea Domnului.

Învățătura despre păcatul original și urmările lui, pe temeiul celor știute dela Domnul, se vede la Pavel. În Romani 5_{12, 18, 19}, arată că acest păcat se întinde și asupra copiilor (comp. și Evrei 2₁₄₋₁₇ și alte locuri).

Botezul este care spală și curăță păcatele (Ioan 3, Efeseni 5₂₆, Fapt. Ap. 2_{38, 22, 18}). Ne deschide intrarea în Biserică (Ap. 2_{41, 8, 12}, I Cor. 11₁₉).

Deci botezul este trebuincios și pentru copii, căci ei nu sunt fără păcat cum zic sectanții.

Sunt foarte frumoase cuvintele unui teolog asupra botezului copiilor: „Nu se poate dovedi din sf. scriptură în mod strict, prin vorbe anume, trebuința botezului copiilor, este însă sigur, că botezul lor nu stă în contradicție cu scriptura, ci din potrivă este în spiritul învățaturii ei“.

Aceasta o vedem mai limpede din al doilea temei al nostru.

B) Practica apostolilor, care ne arată și cum să înțelegem pe Ioan 3₅.

În Fapt. Ap. 2₃₁ la cuvântarea lui Petru s'au botezat mii de suflete. Nu vor fi fost și copii printre ei? După Luca 2₄₈, au fost sigur și copii.

În Fapt. Ap. 8₁₄₋₁₈ se vorbește de botezul unei întregi comunități din Samaria, unde predicase și erau „dela mic până la mare“ (v. 10).

În Fapt. Ap. 10, se vorbește despre botezul lui Corneliu, sutașul din Chesarea „cucernic și temător de Dumnezeu, cu toată casa lui“ (v. 2).

În Fapt. Ap. 16₁₄₋₃₉ se spune, că Lidia din Tiatir s'a botezat cu toată casa ei.

În Fapt. Ap. 16₃₃, temnicerul din Filipi s'a botezat „el și ai lui toți“.

În Fapt. Ap. 18, Crisp., mai marele sinagogei din Corint, se botează „cu toată casa lui“.

În I. Corinteni 1₁₆, Pavel zice: „Botezat-am și casa lui Ștefana“.

Este cu puțință, ca între toate aceste familii să nu fi fost și copii?

* * *

În ce privește apostolii, nu trebuie să uităm și un alt fapt de mare însemnătate. Toți erau din neamul iudaic. La Judei, era vechea practică ebraică a „tăerii împrejur“, care potrivit orânduiri se săvârșia a opta zi după nașterea

pruncului (Fac. 17₁₂, Luca 2₂₁). Tăerea împrejur era ușa intrării în comunitatea iudaică (Fac. 17₁₀ sq.).

Tăerea împrejur a fost înlocuită prin botez, adică prin tăerea împrejur nefăcută de mână. (Coloseni 2₁₁).

Știm, că a fost ceartă cu privire la „tăerea împrejur“ a păgânilor ce intrau în creștinism. Și s'a hotărât, că păgânii ca și Iudeii, cari vor să între în Biserica creștină, n'au nevoie de tăerea împrejur.

Cum se poate că apostolii, dacă știau că copiii nu trebuiesc botezați, să nu lămurească acest fapt? Ar fi făcut ei desigur acest lucru, dacă învățătura creștină ar fi fost protivnică cu privire la vârsta celui ce se botează, vechii orânduiri și tradiții iudaice cu privire la tăerea împrejur.

(Urmează)

ȘTIRI

Starea sănătății M. S. Regelui. Duminecă, în 5 Iunie a. c., M. S. Regele a fost supus unui nou consiliu medical, la moșia Scrobîște din apropierea Capitalei, unde M. S. se află de prezent pentru restabilire.

La consiliu au luat parte savanții profesori străini: Dr. Hartmann, Dr. Reaugaud, Dr. Sluys și profesorii din țară: Dr. Djuvara, Dr. Gero-rata, Dr. G. Severeanu, apoi Dr. Romalo și Dr. Mamulea. După terminarea consiliului, s'a comunicat următorul buletin medical:

„Starea locală nu s'a înrăutățit. Starea generală, care a fost foarte rea în urma gripei, deși s'a îmbunătățit, nu este complet satisfăcătoare“.

Noul guvern. Dimisionând guvernul gen. Averescu, M. S. Regele a dorit un guvern național cu reprezentanți din toate partidele politice. Un atare guvern însă nu s'a putut forma.

Atunci M. S. Regele a delegat pe dl Barbu Știrbey să alcătuiască un guvern cu misiunea de a netezi asperitățile dintre partide; un guvern de liniștirea spiritelor, garantând alegeri legale și libere.

Domnului B. Știrbey i-a reușit să-și asigure colaborarea partidului liberal, național-țărănesc și cea a partidului țărănesc de sub șefia dlui N. Lupu.

Noul guvern se compune precum urmează:

Președintele consiliului de miniștri, ministru de interne și ad-interim la externe: Barbu Știrbey.

Ministrul agriculturii și domeniilor: C. Argetoianu.

Ministrul sănătății și ocrotirilor sociale: I. Inuceț.

Ministrul finanțelor: Mihai Popoviți.

Ministrul lucrărilor publice: Pan. Halippa.

Ministrul instrucțiunii: Dr. N. Lupu.

Ministrul justiției: Stelian Popescu.

Ministrul cultelor și artelor: Al Lapedatu.

Ministrul de război: General Paul Angelescu.

Ministrul comunicațiilor: C. Dimitriu.

Ministrul industriei și comerțului: I. Mrazec.

Ministrul muncii cooperăției și asigurărilor sociale:
Gr. Iunian.

Subsecretar de stat la ministrul agriculturii și
domeniilor: G. Cipăianu.

Subsecretar de stat la ministerul internelor: N. R.
Căpităneanu.

Subsecretar de stat C. F. R.: Al. Periețeanu.

Subsecretar de stat la ministerul finanțelor: Sever Dan.

Alegerile pentru Adunările legiuitoare. Adunările legiuitoare au fost dizolvate. Alegerile se vor face precum urmează:

Pentru Adunările deputaților în ziua de 7 Iulie.

Pentru Senat: a) În ziua de 10 Iulie, luând parte la această alegere toți cetățenii români dela vârsta de 40 ani împliniți, cu votul obligatoriu, egal, direct și secret, pe circumscripții electorale prin scrutin de listă;

b) În ziua de 12 Iulie luând parte la această alegere, în colegii separate membrii Camerilor de comerț secția comercială; membrii Camerilor de comerț secția industrială; membrii Camerelor de agricultură, precum și profesorii universitari, onorari, titulari și agregați și conferențiarilor definitiv, întruniți în colegii separate pe fiecare Universitate;

c) În ziua de 14 Iulie luând parte la această alegere toți membrii aleși ai consiliilor comunale urbane și rurale și ai consiliilor județene întruniți în colegiu separat.

Nouile Adunări sunt convocate în București pe ziua de 27 Iulie a. c.

Comemorarea lui Nicolae Bălcescu. Rectoratul universității din Palermo a luat inițiativa de comemorarea a unuia dintre cei mai reprezentativi scriitori ai neamului românesc, a neuitatului Nicolae Bălcescu, mort la Palermo înainte cu 75 ani. România trimite Italiei expresiunea sentimentelor de grațitudine și mulțumire pentru atențiune și noua dovadă de prietenie a fraților italieni.

În sbor peste Atlantic. Aviatorul american Charles Lindbergh, născut din părinți suedezi a trecut în sbor, fără a se opri, peste Oceanul Atlantic, în timp de 33 de ore, din New-York la Paris, o distanță de peste 5 mii klm. Primit cu entuziasm uriaș, aviatorul deși sdrobit de oboseală, imediat după sosirea sa la Paris, în 23 Mai 1927, s'a oprit și a făcut o rugăciune la mormântul soldatului necunoscut. Lumea întreagă admiră succesul lui Lindbergh, căruia i se fac cele mai mari onoruri.

Valabilitatea vechilor carnele de identitate pentru călătorie cu reducere de 50% pe C. F. R. a fost din nou prelungită până la 31 Iulie a. c.

Liga culturală s'a întrunit în congres anual la T. Murăș, în 22 și 23 Mai 1927, sub președinția dlui N. Iorga, care în ziua primă la ora 6 d. a. și-a dezvoltat în sala palatului cultural conferința despre: Granițele poporului român. Dl N. Iorga, analizând trecutul istoric al poporului român, arată cum strămoșii noștri s'au stabilit prin expansiune lentă de ambele maluri dunărene și au prins adânci rădăcini; regii Ungariei au găsit acest popor pe plaiurile țării și i-au dat chiar unele privilegii. Poporul român s'a întins până dincolo de Maramurăș, în Galiția, și dincolo de Nistru până în stepa Rusiei, iar dincolo de Dunăre până în mijlocul Sârbiei, Albaniei și Macedoniei: granițele unui popor sânt până acolo unde poate să meargă vitalitatea sa. Avem datoria să ne menținem în hotarele oficiale actuale și să ne reconstituim, în regat și în provinciile alipite, în colaborare cu minoritarii, ca elemente de ordine și cinste, și nu cu veneticii cari trec pe la noi spre a pescui în apă turbure. — Congresul a discutat rapoartele diferiților delegați, s'au primit frumoase donațiuni, s'a ales noul comitet pe doi ani și s'a hotărât ca viitorul congres să se țină la Târgoviște. — După amiază a defilat un mare cortegiu etnografic: țărani și țărance din Câmpia ardeleană; s'au vizitat expozițiile de lucru manual ș. a. Luni dimineața congresiștii au plecat în excursiune la Sovata și Praid.

Rectificare. În numărul trecut al „Foi Diecezane” s'a publicat greșit, că suma de lei 2000, — donată societății de lectură „Ioan Popasu” întru memoria răposatului protopresbiter Ioan Pepa, a fost donată de cons. silv. Constantin Pepa. Facem cuvenita rectificare, că suma de mai sus a fost donată de d-na Mărioara Pepa, soția decedatului protopop. Prezidiul Societății.

Prelungirea valabilității timbrelor. S'a prelungit până la 1 August 1927 valabilitatea timbrelor mobile de 1, 2, 3, 5, 10, 20, 30 și 50 Lei din vechea emisiune. Dela această dată nu se vor mai putea întru trebuința, însă se vor putea preschimba cu cele din noua emisiune până la data de 1 Septembrie 1927.

CONCURSE.

În baza deciziei Ven. Consiliu eparhial din 26 Martie 1927 Nr. 663 B. ex. 1927, se descrie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune, pe lângă preotul Corneliu Biro, în parohia de clasa II-a din Herendești, protopresbiteratul Lugojului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente:

1. Jumătate din sesiune parohială.
2. Jumătate din stola uzitată.
3. Birul uzitat.

De locuință se va îngriji alesul capelan.

Dările le va solvi capelanul în proporția venitelor.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs adresate consiliului parohial din Herendesti, Prea On. Oficiu protopresb. din Lugoj, având a se prezenta în vre-o Duminică sau sâmbătoare în sf. biserică, cu prealabila încunoștințare a protopresb. tractual, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar nici decum în ziua alegerii.

Herendesti, la 15 Maiu 1927.

Petru Lădariu
preș. adhoc al cons. parohial

Dim. Boldureanu
notarul cons. parohial

In conțelegere cu mine:

Dr. George Popoviciu
protopresbiter

1-3

Nr. 2644 E 1927.

Publicațiune.

Consiliul eparhial ort. române a Caransebeșului dă în arendă la licitație publică:

I pe un an și anume pe anul economic 1927/8:

a) *Sesiunile parohiale vacante* din Bârna, Cacova II, Calina, Cliciova II, Costeiuul Vârșetului I și III, Criciova II, Crivina Făgetului, Crivina Lugojuului, Dalci, Doclin, Fizeș II, Forotic I, Ghilad II, Jurjova, Grebenaș II, Iladia II, Jamul-mic, Jupânești, Mutnicul mic, Lațunaș, Nicolinț I, Nicolințul-mare II, Ogradena veche, Oreșat, Peștere, Petroasa, Petrovasela II, Plavișevița Pogănești, Ruginos, Rusova-nouă Sacoșul-mare II, Sărăzani, Scăiuș, Seceni, Sudriaș, Șemlacul-mare II, Țerova, Vărădia II, Voivodinț II și Zolt.

b) *Sesiunile parohiale reduse* din Biniș și Hitiaș.

Terminul de licitație îl vor fixa comisarii exmiși la fața locului pentru ținerea licitației.

La licitație se admit numai acei reflectanți, cari depun vadiul recerut și anume de ficcare juger de pământ sesional din tractele protopresbiterale: Biserica-Albă, Buziaș, Ciacova, Panciova, și Vârșet, câte treizeci (30) Lei, iar din tractele: Bocșa, Caransebeș, Făget, Lugoj, Oravița și Mehadia câte douăzeci și cinci (25) Lei.

In termin de **opt zile, socotit dela ținerea licitației, se pot înainta supraoferte, în scris, la Consiliul eparhial**, având supraofertele a fi înzestrate cu vadiul satorit, apoi cu declarația oferentilor, că cunosc atât condițiunile de licitație, cât și pământul la care re-

flectează, precum și cu ridicarea garanției materiale oferite în privința plățirii arenzii.

Consiliul eparhial își rezervă dreptul de a decide liber asupra ofertelor și respective a respinge orișice ofertă fără considerație la mărirea lui și fără nici o motivare și cu deosebire se accentuează, că întru cât arenda anuală oferită nu va fi mulțumitoare, se va publica licitațiune nouă, sau se va lăsa pământul de pășune. Despre acceptarea sau respingerea ofertelor vor fi avizați cei interesați, iar până atunci li se va interzice strict de a intra în pământ.

Atât Consiliul eparhial cât și arendașul abzie de dreptul de a pretinde vre-o despăgubire, dacă prin o măsurare ulterioară s'ar constata, că pământul dat și luat în arendă e mai mare sau mai mic, decât ce se arată în contractul de arendă pentru că arendașul are să vadă pământul, ce se arendează și să declare în contract, că cunoaște acest pământ și îl arendează după cum se află de prezent în natură.

Cât privește arenda, arendașul e dator a plăti prima rată, adică $\frac{1}{3}$ parte din prețul de arendă îndată după ce s'a scris contractul din partea ambelor părți contrahente a doua rată de $\frac{1}{3}$ parte din prețul de arendă va avea să o plătească la 14 Iunie 1928 și a treia rată de $\frac{1}{3}$ parte din arendă va avea să o solvească la 28 August 1928, adică la sfârșitul anului economic de arendă.

De dorit este însă, ca arenda întreagă să se plătească înainte.

Vadiul se socotește în rata din urmă, adică în rata cu care se sfârșește contractul de arendă.

Prețul de arendă arendașul are să-l solvească și respective să-l trimită deadreptul la Cassa diecezană și nu se relaxează sub nici un titlu.

Impozitele de stat și cele comunale după pământul, ce formează obiectul de arendă, le plătește Consiliul eparhial și arendașul se oprește a plăti aceste impozite, căci sumele plătite nu i-se vor rebonifica.

Păzitorii de țarină însă are să-i plătească arendașul, deasemenea impozitele după contractul de arendă și după venit.

Arendașul e obligat a face economie rațională pe lângă sistemul de sămănătură turnus. *Dacă arendașul n'ar împlini fie numai una din condițiunile și obligamentele stipulate în contractul de arendă și îndeosebi n'ar plăti vre-o rată de arendă*

la timpul statorit, Consiliul eparhial are dreptul a desface îndată contractul de arendă, a scoate pe arendaș din pământ și a exarenda pământul, ce formează obiect de arendă, unui alt arendaș, fără ca arendașul să aibă dreptul a cere vre-o despăgubire, Consiliul își susține dreptul de regres neatins.

În privința oricărei neînțelegeri, ce s'ar putea naște între contraheți, arendașul va avea să se supună judecătoriei de ocol din Caransebeș, precum și procedurii sumare.

Toate spese împreunate cu încheierea contractului, competența serarială și taxa de timbru proporțional după contract, precum și spesele și dauncle, ce le cauzează arendașul Consiliului eparhial prin neîmplinirea vre-unei condițiuni de contract, are să le suporte arendașul.

Intrucât ar lua în arendă mai mulți arendași vre-o parcelă de pământ, aceia sunt solidar obligați la toate cele cuprinse în contractul de arendă, adică unul pentru toți și toți pentru unul.

In fine se observă, că Consiliul eparhial nu primește nici o răspundere pentru eventualele urmări ale reformei agrare și respective pentru eventuala desfacere a contractelor de arendă din partea organelor statului.

Caransebeș, în 8 Iunie 1927.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Traian Badescu.

Nr. 2192/1926.

AVIZ.

În legătură cu avizul nostru Nr. 2192/1926 ref. la premiarea acelor învățători și preoți, cari se vor distinge prin instruirea unui număr mai mare de analfabeți, atragem din nou atențiunea celor interesați, a înainta comitetului central cererile pentru premiere împreună cu consemnarea elevilor sau elevelor, vârsta, progresul obținut la examen și eutenticarea acestuia de către forurile școlare competente sau a președintelui cercului cultural din comuna respectivă.

Aceste cereri sunt a se înainta Comitetului central al „Asociațiunii” Sibiu, strada Șaguna Nr. 6 cel mai târziu până la 15 Iunie 1927.

Sibiu, la 24 Mai 1927.

Dr. Octavian Russu mp.
vicepreședinte

Romul Simu mp.
secretar

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 189 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881; și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1562/1927 efectuându-se execuțiunea la 23 Martie 1927 în favorul următorilor Banca Poporală S. A. reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu pentru suma de 50.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și depuse în gaj cari s'au prețuit în 36.000 Lei — bani și anume: 180 perechi pantofi de pânză se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 1882/1927 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 50.000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 1 Aprilie 1926 și spesele de 5516 Lei 40 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 20-lea Iunie 1927 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la Banca Poporală** și toți aceia cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881. se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 25-lea Mai 1927.

Portărel: **M. Guran.**

Publicațiune de licitație.

Ospătăria: „Ingerul de aur” cu întreaga casă lăsamântală: „Ion și Draga Perian” din Bela-Crkva (Biserica-albă) Bănatul Iugoslav se va închiria pe 3 ani, cu începutul 1 August 1927 pe calea licitațiunii publice.

Licitațiunea se va ținea Duminică în 19 Iunie 1927 ora a. m. în localul ospătăriei, strada Vendelin. Licitanții au a depune un vadiu de 2000 Dinari.

Condițiunile licitațiunii se vor ceti reflectanților înainte de licitațiune și se pot vedea la Oficiul parohial oricând.

Preoțimea din comunele Iugoslave este rugată a publica acest anunț de licitație în s. biserică.

Bela-Crkva, la 30 Mai 1927.

Pentru Consiliul parohial.

Traian Lazar
preș. cons. par.

Lazăr Cucu
notar cons. par.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, parăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○ cultul bisericii noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICĂ** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.

PROPRIETATEA CONSILIULUI EPARHIEI ORTODOXE ROMANE A CARANSEBESULUI

Hotel cu bun renume

aproape de centru.

Apa duct, lumină

electrică, serviciu

prompt, prețuri

moderate

VILA

„DOBOȘAN“

DIN BĂILE ERCULANE

Regiune romantică

de o frumusețe rară.

Vila stă oaspeților

la dispoziție începând

cu 1 Mai și până

la 31 Octomvrie.

**INFORMAȚIUNI LA: ADMINISTRAȚIA
„VILEI DOBOȘAN“, BĂILE ERCULANE**